

27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Ζ' ΛΟΥΚΑ)

Νέστορος μάρτυρος (†306)· Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.
Μεθέορτα τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ
Μυροβλύτου.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν η'.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα Γ', καὶ τοῦ ἐκ τοῦ Μηναίου γ' εἰς
δ'.

Ἦχος Δι-θ.

Κυ υ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ει
σα α ακου σο ο ο ο ον μϛ ει ει σα κϛ ϝ ϝ ϝ
σον μϛ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι
ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α
α α κϛ ϝ σο ο ον μϛ προ ο ο σρες τη φω νη η
η η τη ης δε η σε ω ω ως μϛ εν τω κε κρα
γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου
Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε
Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η
η η η η μϛ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σθ ε ε ε πα αρ
σι ις των χει ρω ω ω ων μθ θυ σι ι α ε ε σπε
ρι ι νη ει σα κθ σο ονμθ Κυ υ υ υ υ υ
υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στομα τι ι μθ και
θυ ρανπε ρι ο χηςπε ρι τα χει λημου

Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μθ εις λο γωσπο νη
ρι ι ι ας τθ προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λε γξει
με ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μθ

Ο^{Δι}τι ετι και η προσευχη με ενταισευδοκι
αις αυτων κατεποθησαν εχομενα πετρασοικρι
ται αυτων^Δ

Α^{Δι}κασονται τα ρηματα με οτι ηδυνθησαν
ωσει παχοςγης εραγη επιτηςγης διεσκορπισθη
τα οστα αυτων παρα τον Αααδην^Δ

Ο^{Δι}τι προς σε Κυριε Κυριε οι οφθαλ
μοι οι οι με^Δ επι σοι ηλιπια μη αντανεληστην
ψυχη ην με^Δ

Φ^{Δι}υλαξον με απο παγιδος ης συνεστησαν το
μοι^Δ και απο σκανδαλων των εργαζομενων την α
νομιιαν^Δ

Π^Μ^{Δι}εσονται εν αμφιβληστρο αυτων οι αμαρτω
λοι καταμονασει με εγω εως αν παρελ
θω^Δ

Φ^{Δι}ωνη με προς Κυριον εκεκραξα φωνη

μὲς πρὸς Κυρίον ἐδέηθην

Εκχέω ἐνώπιόν σου τὴν δέησίν σου

μὲς τὴν θλίψιν μου ἐνώπιόν σου ἀπαγγέλω

Εν τῷ ἐλεεῖν ἐξέμυστο πνεῦμα μου καὶ συνέγ-

νώστας τριβούμι

Ενόδωταυτή ἐπορεύομαι ὁ ὁμῆν

ἐκρύψαν παγίδαί μου

Κατένοον εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον

καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγιγνώσκων με

Απώλετο φυγή ἀπὸ μου καὶ οὐκ ἐστὶν ὁ

ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου

Εκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε εἰπάσθαι

ἠελπίς μου μερῖς μου ἐν ζωῶντων

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐτάπει

νώθην σφοδρὰ

Ρύσαι με ἐκ τῶν κατὰ δίκων των ὅτι ἐ

κραταιώθησαν υπέρ εμε

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ
ἐξομολογήσασθαι

τὸ νόσημα τῆς καρδίας σου

Τὸν προαιώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα τὸν Θεόν

ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα

ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα

ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα

ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα

ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα

ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα

ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα

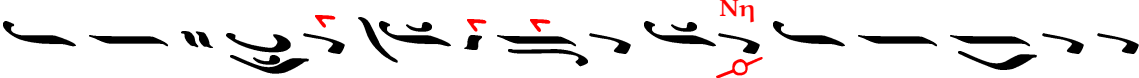

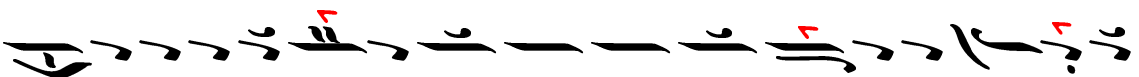

ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα ἐκ Πατρὸς ἑκγονωθέντα

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὐρανόθεν

καταβύθους ἕως οὐρανόθεν

Χριστός ὁ Σωωτήρ ἡμῶν το καθήκον

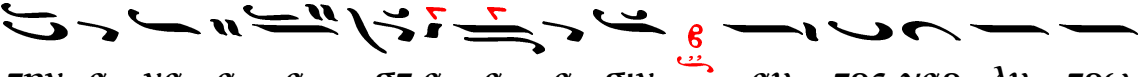
το καθήκον το καθήκον το καθήκον το καθήκον το καθήκον

 ε ξη η η η λει ει ει ει ψε και του θα να του το

 κρα α το ο ος κα τη ηρ γη η η σε προ σκυ

 νου ου ου ουμεν α αυ του την τρι η η η η με ε ρον

 ε ε ε ε ε ε ε ε γερ σιν

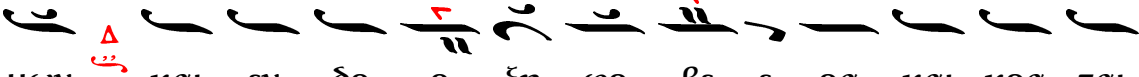
Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε

 ει σα α α

 κου σο ο ον τη η ης φω νη ης μου

 Σ υν αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι στου ου ου ου

 την α να α α στα α α σιν αυ τος γαρ λυ τρω

 τη ης ε στι και σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η

 μων και εν δο ο ξη φο βε ε ρα και κρα ται

 α α δυ να α α μει πα λι ι ιν ερ χε ε ται κρι

 ναι κο ο ο ο σμο ον ον ε ε ε ε ε πλα σεν

Ἔτερα Στιχηρὰ Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα

 εις την φω

 νη η ην της δε ε ε η η η σε ω ως μου

 Σ ε τον σταυρω θεν τα και τα α φε ε εν τα Αγ γελος

ε κη ρυ υ υ ξε ε ε Δε σπο ο την και ε λε

γε ταιαις γυ ναι αι ξι δευ τε ι δε τε ο που ε ε

κει ει το ο Κυ υ υ ρι ι ι ι ος α νε στη γαρ

κα θως ει πενωσ πα αν το δυ υ να α α μος δι

ο σε ε ε προ ο ο σκυ νου ου μεν τον μο ο ο ο

νον α θα α α να α α τον Ζω ο δο τα Χρι

στε ε λε ε η η σο ο ον η η η η μας

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν

Ε ν τω σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την του ξυ υ

λου ου ου κα τα α ραν εν τη τα φη Σου ε νε

ε κρω ω σας του θα να α α τουου το κραα α α

τος εν δε τη ε γερ σει ει σου ε φω τι σας το γε

νο ο ος τω ω ων α αν θρω ω ω πων δια του

το ο ο σοι οι οι βο ω ω μεν ευ ερ γε τα Χρι

στε ο Θεος ημων δο ο ο ξα α α α

σοι

Στίχ. στ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλπισεν νηψυ

χη μου ἐπι τὸν Κυριον

Ηνοιγησαν σοι οἱ Κυριε εεφο

ο ο βω πυλαι αι αι θα α να α α του πυλωροι

οι δε ε αδου ι δο ον τε ε ες σε ε ε

πτη η η ξαν πυλας γαρχαλ κα ας συ νε ε ε ε

τρι ι ι ι ψας και μοχλους σιδηρου ουσ συ νε

ε θλα α α σας και εξηγαγες ημα α ας εκ

σκο οτους και σκια α α θα α α να α α του και

τους δεσμους ημων δι ε ε ερρη η η

ξας

Καὶ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Στιχηρὰ Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'. (26 Ὀκτ.)

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, τὸν Ἀθλητὴν τὸν μέγαν, καὶ γενναῖον ὀπλίτην, Δημήτριον, τὸν πᾶσαν τὴν τοῦ

ἐχθροῦ, δυναστείαν πατήσαντα, τούτῳ βοῶντες ἐν πίστει· Ὑπὲρ ἡμῶν, τὸν Χριστὸν Μάρτυς ἰκέτευε.

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες ἀνευφημήσωμεν, ...

Στίχ. θ΄. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὸν ἀριστεῖα τὸν θεῖον καὶ μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ, τὸ τῆς ἀγνείας κάλλος, τὴν πηγὴν τῶν θαυμάτων, Δημήτριον τὸν μέγαν, πάντες πιστοί, ἐν ᾧδαῖς εὐφημήσωμεν, ἀγιαζόμενοι σώματα καὶ ψυχάς, ἐν τῇ μνήμῃ τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ.

Στίχ. ι΄. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Θεσσαλονίκη χορεύει ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου, καὶ συγκαλεῖται πάσας, τῶν πιστῶν τὰς χορείας, Δημήτριε τρισμάκαρ, τελέσαι τὴν σὴν, φωτοφόρον πανήγυριν· οἷς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες ἀσματικῶς, εὐφημοῦμεν τοὺς ἀγῶνάς σου.

Δόξα. **Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. (26 Ὀκτ.)**

ᾠχος πλ. β΄. Βυζαντίου.

ᾠχος Πά. ς

ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι
η με ε ρον συ γκα λει ται η η μας τσ Α
θλο φο ο ο ρθ η πα γκο ο σμι ο ο ος πα νη η
γυ υ υ ρις Δευ τε ς ςν φι ι λε ε ο ορ τοι
φαι αι δρω ω ωως ε κτε ε λε ε σω ω ω ω μεν την
μνη μην α α αυ τσ λε ε γο ο ο ον τες Χαι αι

αι αι αι αι ροι οις ο τον χι τω ω να τη η ης
 α α σε ε βει ει ει ας δι αρ ρη η η ξα ας
 δι α α α της πι ι στε ε ε ε ως την δε αν
 δρει αν τϷ Πνε ε ε ευ μα α α α τος σε αυ τω ω
 πε ε ε ρι θε ε με ε ε ε νος Χαι αι ροι οις
 ο ο κα ταρ γη η η σα ας τας ε πι νοι οι ας
 τω ω ων πα α α ρα α νο ο ο μων τη ι σχυ υ
 ι τη δο θει ση η σοι οι πα ρα τϷ μο ο νϷ Θε ε ε
 ε Ϸ Χαι αι αι αι αι αι ροι οις ο λογ χευ θε εν
 των των με ε λων το μα κα ρι ι ι ο ον πα
 α α θος πνευ μα τι κως η η μιν α να ζω γρα
 φη η σας τϷ Ϸ Χρι ι ι στϷ ο ον κα θι ι
 κε τε ε ευ ε α θλη των ε γκα λλω ω πι ι σμα Δη
 η μη η τρι ι ι ι ε λυ τρω θη η η η η ναι
 αι η η η μας ο ρα των και α ο ρα των ε εχ
 θρων και σω θη η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η

μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Δι-θ.

Και νυ υ υ υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω ωωνων α α μην

Πα ρη η ηλθεν η η σκι ι ι α α α του

νο ο μουτηης χα ρι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου

σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε

ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε

ε νη ου τω Παρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε

κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει ει

νας αν τι στυ υ υ λου πυ υ ρο ο ο ο ος δι και

ο συ υ υ υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η

η λι ι ι ι ος αν τι ι ι Μω υ υ υ σε

ε ε ως Χρι ι στος η σω τη ρι ι ι α των ψυ υ

χω ω ων η η η η μω ω ω ων

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον

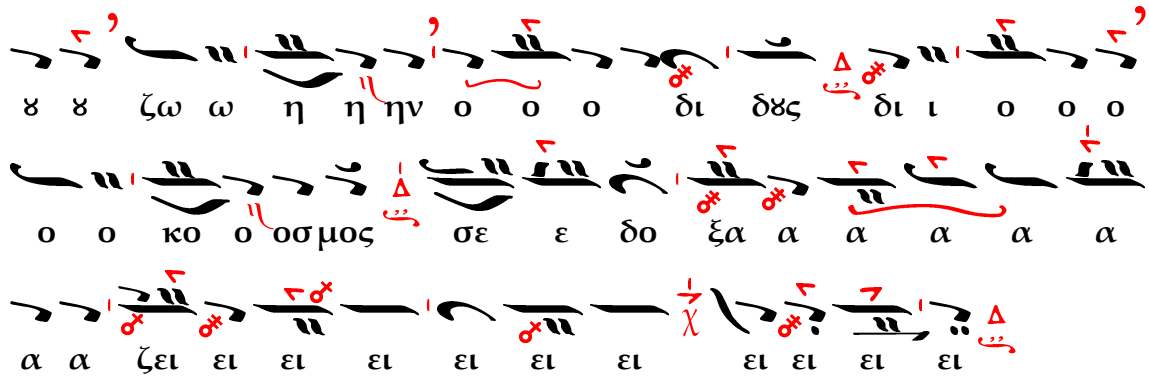
εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

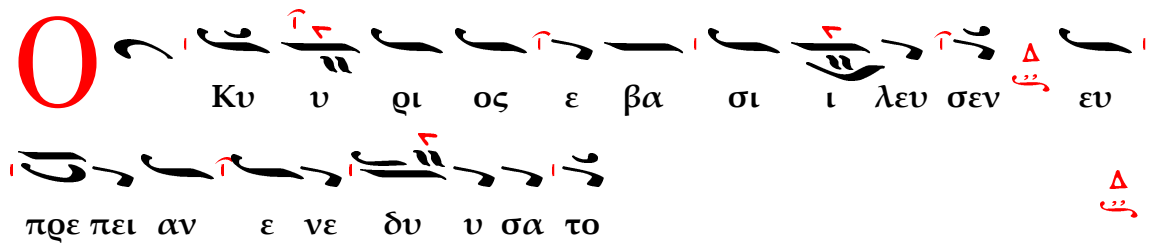
Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ἰ ἰ λα α ρο ο ον α γι ἰ α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
υ υ Πα α α τρος ου ρα α νι ἰ ἰ ου α α γι ἰ ἰ
ου μα κα α ρος Ἰ η η σϝ υ υ Χρι ἰ
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ἰ ἰ ου δυ υ υ υ υ σιν ἰ ἰ
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ἰ νο ον
υ υ μνϝ υ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ἰ ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ἰ ἰ αις Υι υι ε ε Θε ε υ

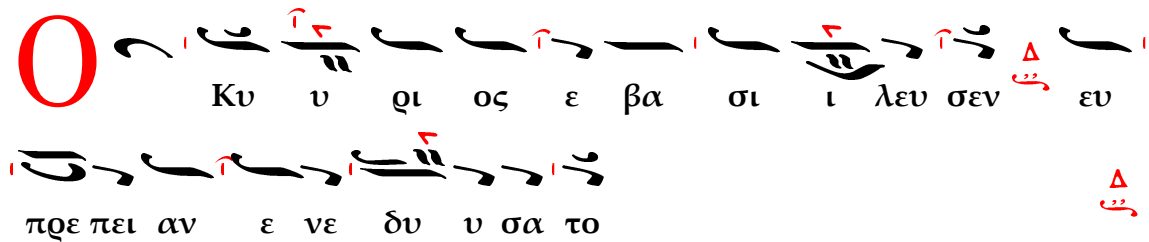

Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

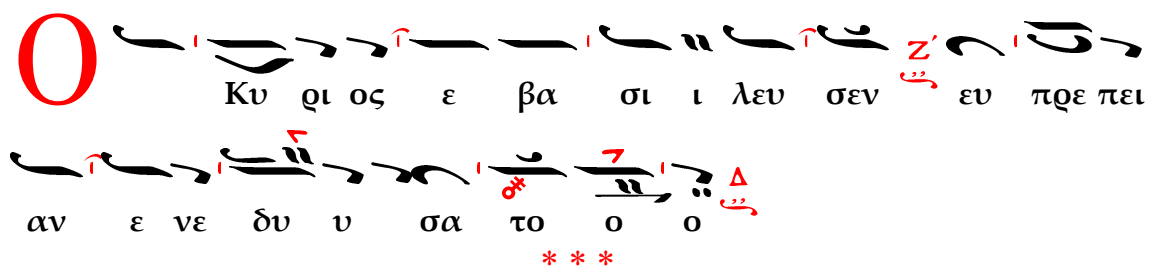
Ἦχος Δι-Θ

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.

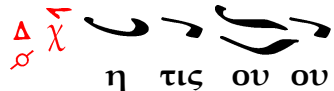
Ἦχος Πα ρ

Η^{Πα} α να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ α πα σαν
ε φω τι σε τη ην οι κου με νη και α νε κα λε σω
το ι δι ι ον πλα σμα παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα
σοι

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, Δ ρ

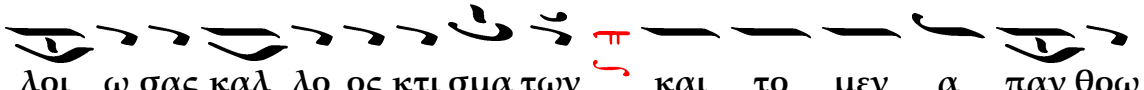
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν Δ χ ρ και πε ρι ι ε ζω σα το

Δ^{Πα} ι α ξυ λου Σω ω τερ κα τηρ γη σας την του ξυ υ λου
κα τα ρα κρατος θα να α του τη τα φη η σου ε νε
κρω σας ε φω ω τισας δε το γε νος η μω ων τη η
ε γε ρσει σου δι ο βο ω μεν σοι ζω ο δο ο τα
Χρι στε ο Θε ο ος ημων δο ξα σοι

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, η τις ου ου

 σα α λευ θη σε ται

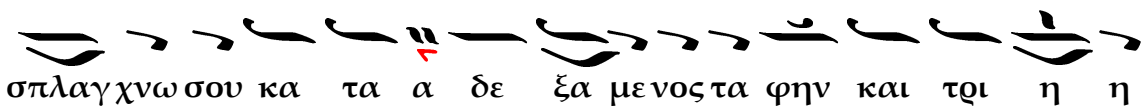
E^{Πα} ν τω σταυ ρω Χρι στε φα νεις κα θη λω με νος ηλ

 λοι ω σας καλ λο ος κτι σμα των και το μεν α παν θρω

 πον στρα τι ω ται δει κνυ με νοι λογ χη πλευ ρα αν σου ε

 κεν τη σαν Ε βραι οι δε σφρα γι σαι τα α φον η τη σαν το

 την σην ε ξου σι ανου κ ε ε πι στα με νοι αλλ ο δι οι κτον

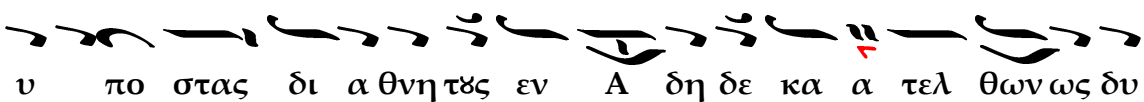
 σπλα γχνω σου κα τα α δε ξα με νος τα φην και τρι η η

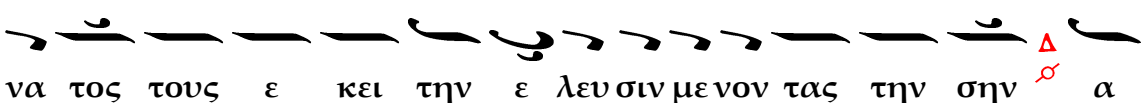
 με ρος α να στας Κυ υ ρι ε ε δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε, εις μα κρο

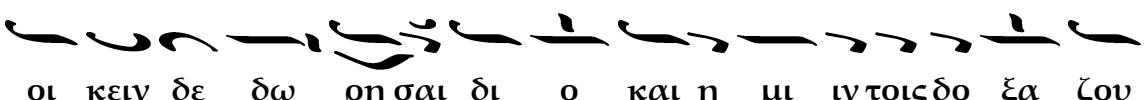
 ο τη η τα η με ρων

Z^{Πα} ω ο δο ο τα Χρι στε ε κου σι ως πα θος

 υ πο στας δι α θνη τες εν Α δη δε κα α τελ θων ως δυ

 να τος τους ε κει την ε λευ σιν με νον τας την σην α

 φα ρ πα σας ως εκ χει ρος κρα ται ου Πα ρα δει σον ανθ Α δου

 οι κειν δε δω ρησαι δι ο και η μι ιν τοις δο ξα ζου

σι την σην τρι η η με ε ρον ε γε ρσιν δω ρησαι ι λα

σμον α μαρ τι ων και το με γα ε λε ος

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. (26 Ὀκτ.)

Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Ἦχος πλ. δ΄ Νη ρ

Δο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Εχει ει μεν η θει ο τα α τη σα ψυ υ

χη και α μω ω μο ος Α οι οι δι με Δη μη η

η η τρι ι ι ι ε την ου ρα νι ι ον Ι ε ρα

σα λη ημ κατοι κη τη η η η ρι ι ι ι ον ης

τα α τει ει χη εν ταις α χρα α αν τοις χε ερ

σι τσ α ο ρα α τσ Θε ς ε ζω γρα α α α

φη η η ην ται ε χει δε και το πα νεν τι ι

μο ον και α θλη τι κο τα τον σθ ς σω ω μα

τον πε ρι κλυ το ον τσ ς τον να ο ον ε ε πι ι

γης τα μει ο ον α α συ λον θα α αυ μα α α

α των νο ση μα των α λε ξι ι τη η η
 ρι ι ι ι ον εν θα προ ο ο στρε χο ον τες τας ι
 α α σεις α ρου ο ο ο ο με ε ε ε θα φρα ς
 ρη η σον πα νε ε ε ευ φη η η η με την σε με
 γα λυ νσαν πο ο ο λι ιν α πο των ε ναν τι ι
 ων προ ο σβο ο ο λων πα ρρη σι αν ως ε ε
 ε ε χω ων προς Χρι στο ον τον σε δο ξα α α α α
 σα α α αν τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Νη ς

K αι νυ υν και α α ει και εις τας αι αι ω
 ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην
A νυ υμ φε ευ τε Παρ θε ε ε νε η τον
 Θε ο ο ον α α φρα α α στως συλ λα βου
 ου ου σα α σα α αρ κι Μη τηρ Θε ου ου ου
 του ου υ υ υ ψι ι ι ι ι στου σων ι κε των πα

ρα α α κλη η η σεις δε χου Πα να α α α μω ω ω
 ω με η πα σι χο ρη η γου ου ου σα α κα θα ρι
 σμο ο ον τω ων πται αι σμα α α α των νυν τας η μων
 ι κε ε ε σι ι ι ας προ σδε ε ε ε χο ο με
 ε ε νη δυ σω ω ω ω ω ω ω ω πει ει
 σω θη η η η ναι πα α αν τα ας η η η μα α
 α ας

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος Δι-Θ

Ο τε κα τη ηλ θεσπροστον θα νατον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε ε κρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τητος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραν γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα φ

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως εν Λυ αι ς κα θει ει
λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον
Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη

τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ ε την με σι τευ σα σαν την σω τη ρι αν του γε
ε νους η μων α νυ μνου μεν Θε ο το ο κε Παρθε ε νε
εν τη σαρ κι γαρ τη εκ σου προ σλη φθει ση ο Υι ος σου
και Θε ος η μων το δι α σταυ ρου κα τα δε ξα α με
νος πα α θος ε λυ τρω σα το η μας εκ φθο ρας ως φι
λαν θρω πο ο ος

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·